

Titel: En artig Samtale imellem en gammel Jydsk Rofferske og en gammel Siællandsk Bondemand, som havde en Kurv paa Nakken og raabte med Æg.

Citation: "En artig Samtale imellem en gammel Jydsk Rofferske og en gammel Siællandsk Bondemand, som havde en Kurv paa Nakken og raabte med Æg.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7*, L. N. Svare, s. 16. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_007-shoot-w2_007_025_p16_bZONE1480584.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 7

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Struels, thi kunde I skille dem ad, saa havde jeg nok af Fanden, naar jeg kuns havde ham hiem med mig til vor Præst. I saa kan I jo tage SrruelS hiem til jer Kone, thi hun haver dog vel aldrig seet ham levende. Lige got hvilket hun har, man kan jo see Forrædere og Skielmer nok, om det er kun i vor Bye, saa har vi baade Forrædere og store Skielmer nok. Ja dog ikke saa store, som vi haver i Kiøbenhavn, sagde Kierlingen, ja da kan jeg sværge jer til, Moer, om jeg gik ud og skiød en Hare, og en af mine Naboer fik det at vide, de hialp mig strax i Blaataarn. Saa gjorde de det, sagde Kierlingen. Bonden tog i Lommen og gav Kierlingen sine 6 Sk., skjønt han kløde sig temmelig bag Øret, men blev dog glad, at han fik F. i Lommen, hvorved han dog tænkte at komme til sine Æg igien, naar som hans Præst fik ham at see. Kierlingen ikke desto mindre, at hun fik sine Penge. Bonden begyndte at marsere af det beste han kunde med sit dievelske Billede i Lommen, som han skulde hiem og vise sin Præst. Saavidt som jeg kunde see, vil han ikke blive længe borte, førend han vil komme med Æg igien, da vil han ikke blive saa bange for Fanden, som han var denne Gang; thi nu har han ham i Lommen. Jeg var ikke seen, førend jeg føyede mig hiem til mit Logement, thi jeg var bange, jeg skulde glemme Discoursen. Hvor det siden gik med Bonden, vil vi nok videre faae at høre.